

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 18. prosince 2018 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Ivo Poštolky a přísedících Lenky Kindlové a Mgr. Zdeňka Výcha

takto:

Obžalovaný

T. J.

narozen [redacted] v Ústí nad Labem, trvale bytem [redacted], [redacted], naposledy bytem [redacted], nyní ve vazbě ve Věznici Praha 6 - Ruzyně,

je vinen, že

v blíže nezjištěné době od 15:00 do 20:00 hodin dne 6. 5. 2018, u polní cesty vedoucí podél železniční tratě v ulici [redacted] v obci [redacted], okres Kladno, poté co oslovil nezletilou K. A. [redacted], narozenou [redacted], a nezletilou T. H. [redacted], narozenou [redacted], s příslibem finanční odměny za provedení drobných prací za souhlasu nezletilých požadoval nejprve od nezletilé K. A. [redacted], aby vlezla do plastového barelu, který měl umístěný na přívěsném vozíku zapojeném za svým vozidlem tovární značky Škoda Felicia Combi, RZ [redacted], a utěsnila otvor v jeho spodní části, když se nezletilé nepodařilo vlézt otvorem do barelu a tak jí obžalovaný navrhl, aby se svlékla a že jí namaže krémem, nezletilá souhlasila se svléknutím šortek i kalhotek a obžalovaný jí namazal krémem boky a přitom ji začal osahávat na jejím obnaženém přirození, následně vyzval nezletilou T. H. [redacted], aby se také svlékla a vlezla do barelu, což učinila a poté co z barelu vylezla a začala se oblékat, obžalovaný ji začal osahávat na obnaženém přirození, což se jí nelíbilo a obžalovaný toho zanechal, poté obě nezletilé jely s obžalovaným do Slaného a do Černuce a když obžalovaný zjistil, že nezletilé rády cvičí, zastavil s nimi opakovaně u lesních porostů v blízkosti obce [redacted], kde po nich chtěl, aby mu ukázaly cviky a to zejména cviky zvané mosty a rozštěpy a aby se svlékly, že se jim bude lépe

cvičit, když se svlékaly, tak se na ně díval a nebo je sám svlékal, při provádění cviků postupně na ně svítil baterkou mobilního telefonu, sahal jim na obnažená přirození, s tím, že jim musí odstranit nečistoty, když prováděly most, požadoval, aby přitom močily, přičemž se obžalovaný i sexuálně uspokojoval, poté se nezletilé oblékly a obžalovaný je odvezl domů, cestou dal K [redacted] A [redacted] částku ve výši 200 Kč a T [redacted] H [redacted] částku ve výši 250 Kč a takto jednal, přestože musel vědět, že oběma nezletilým je méně než patnáct let,

tedy

jednak dítě mladší patnácti let jiným způsobem zneužil,

jednak úmyslně ohrozil rozumový, citový nebo mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděl k nemravnému životu,

čímž spáchal

zločin pohlavního zneužití podle § 187 odstavec 1 trestního zákoníku v jednočinném souběhu s přečinem ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 187 odstavec 1 43 odstavec 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **18 (osmnácti) měsíců**.

Podle § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznic **s ostrahou**.

Podle § 99 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se mu ukládá ochranné sexuologické léčení v ambulantní formě.

Odůvodnění:

1. Soud vzal po provedeném hlavním líčení za prokázaný výše uvedený skutkový děj. Hlavní líčení se přitom konalo v této věci již podruhé, když prvotní odsuzující rozsudek ze dne 18. 9. 2018, sp. zn. 4 T 68/2018, byl k odvolání obžalovaného zrušen usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 21. 11. 2018, sp. zn. 12 To 343/2018. Skutková zjištění učiněná v první fázi hlavního líčení a na ně navazující právní závěry soudu v základu nedoznaly změny, proto lze nyní ve shodě s odůvodněním rozsudku ze dne 18. 9. 2018 uvést následující (body 2. až 13.):
2. Obžalovaný uvedl, že naložil do auta obě poškozené a T [redacted] K [redacted], které požádal o pomoc při opravě kádě a slíbil jim za to finanční odměnu. Do kádě vlezla nejprve štíhlejší dívka, která si sundala kalhotky, aby se dovnitř kádě lépe dostala, následně tak učinila i druhá poškozená. Obžalovaný postupně obě namazal na bocích olejem, aby se lépe dostaly do kádě a pak jim boky od oleje utíral. Komentoval jejich pubické ochlupení, obě se tomu smály. Do kádě zkoušely vlézt ještě i oblečené, zkoušel to i jejich kamarád, který vylezl z auta, ve kterém předtím byl. Následně jel do [redacted] doplnit vodu, poškozené mu se svým kamarádem ještě chtěly pomoci. Když byla voda doplněna, dohodli se, že ještě pojedou k němu na zahradu s tím, že nastoupí až v zatáčce za [redacted], aby je třeba rodiče neviděli. Na zahradě mu všichni pomáhali, byl tam ještě i M [redacted] T [redacted] a jeho bratr R [redacted] D [redacted]. Když zatelefonovala přítelkyně obžalovaného P [redacted] P [redacted],

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted]

že měla rozbité auto, nabídly se poškozené, že s ním pojedou do Slaného. Obžalovaný je cestou vysadil, aby je jeho přítelkyně neviděla. Když se pro ně vrátil, viděl, jak dělaly hvězdy. Při cestě souhlasily, že mu ukáží cviky, proto zastavil u lesa a když jim navrhl, aby se svlékly, že se jim bude lépe cvičit, svlékly se a nechaly si jenom trička. Obě se smály, on je nesvlékal. Poškozené potom dělaly mosty a hvězdy a obžalovaný na ně svítil mobilem, protože už byla tma. Té starší se chtělo močit a na jeho návrh udělala most a přitom močila. Když ležely na zemi, řekl jim také, aby roztáhly nohy a poté rukama svá přirození. Obě to udělaly, ale obžalovaný si uvědomil, že je to špatně a že se to nesmí. Řekl jim proto, aby vstaly, očistil je rukou, protože měly na sobě špínu a odjel s nimi na zahradu. Ptaly se na peníze za práci a on jim dal dohromady 450 Kč. Obžalovaný popřel, že se jich dotýkal na přirození, také nesahal na svoje přirození. Poškozeným řekl, že by nebylo vhodné, aby o tom mluvily. Nyní by rád podstoupil léčbu, která byla v obžalobě navržena.

3. Jinak ovšem popsaly skutkový děj v přípravném řízení nezletilé poškozené K. A. a T. H. uvedla, že když se šly projít ke kolejím, zastavilo vozidlo, jehož řidič se jich ptal, jestli mu s něčím nepomohou, ony s tím souhlasily. Odjeli tedy společně na zahradu u kolejí, zde požadoval nejprve od nezletilé K. A., aby vlezla do plastového barelu, který měl umístěný na přívěsném vozíku zapojeném za svým vozidlem, a utěsnila otvor v jeho spodní části, navrhl jim také, aby se svlékly, což také udělaly, první se svlékla K. A., obžalovaný ji namazal krémem a olejem. Obžalovaný nezletilou začal osahávat na jejím obnaženém přirození, když se to nezletilé nelíbilo, řekla obžalovanému, aby toho zanechal, on ale nepřestal. Když obžalovaný zvětšil otvor v plastovém barelu, tak nezletilá K. A. již oblečená vlezla dovnitř a utěsnila otvor na dně barelu, poté obě nezletilé jely s obžalovaným do Slaného a když obžalovaný zjistil, že nezletilé rády cvičí, zastavil s nimi opakovaně u lesních porostů, kde po nich chtěl, aby mu ukázaly cviky a to zejména cviky zvané mosty a rozštěpy a aby se svlékly, že se jim bude lépe cvičit, když se svlékaly, tak se na ně díval a nebo je sám svlékal, při provádění cviků postupně na ně svítil baterkou mobilního telefonu, sahal jim na obnažená přirození, s tím, že jim musí odstranit nečistoty. Nezletilá K. A. popsala, že obžalovaný po nich chtěl, aby v lese cvičily nahaté, nezletilou také sám svlékl, přitom si na ně svítil mobilem, také jim řekl, že když se některá vyčurá, dostane 250 Kč, i to, že se obžalovaný před ní sám rukou uspokojoval a že obě nabádal, aby o tom, co se stalo, nikomu neřekly. Nezletilé dal 200 Kč, nezletilé T. H. 250 Kč.
4. Nezletilá A. H. sestra poškozené K. H. potvrdila, že se od sestry T. K. dozvěděla, že měl nějaký pán osahávat T. a K. Když se na to ptala své sestry K., ta nejdříve zapírala, protože se bála, že to řekne mámě. Bylo na ní vidět, že je vystrašená, že se o tom ví, a začala tedy vyprávět, co se stalo.
5. Nezletilý T. K. vypověděl, že se byl s T. H. a K. A. projít okolo vlakového nádraží v , přičemž jim zastavilo auto, a pán se ptal K., jestli nevleze do nádrže, že tam má díru a že ji potřebuje zašroubovat, za což K. nabízel peníze. K. s tím souhlasila, začala lézt do nádrže, ale nešlo jí to, protože tam jezdila auta, nechtěla se na jeho návrh svléknout do naha, tak jeli k jeho domu, kde se K. svlékla a on jí namazal. Nezletilý uvedl, že byl v té době v autě, kam ho obžalovaný poslal.
6. Svědek R. D. vypověděl, že když byl na pozemku se svým bratrem M. T. obžalovaný řekl, že musí najít nějaké hubené dívky, aby tu díru v nádrži opravily. Ve městě potkali holky ještě s jedním chlapcem. Zastavili u nich a ptali se jich, zda by jim pomohly opravit díru v sudu, ony odpověděly, že se pokusí. Obě dívky byly hubené, měly krátké vlasy, na sobě měly růžové tričko, jedna měla hnědé oči, druhá modré, a říkaly, že jsou sestřenice. Dále svědek viděl, jak jedna z nich leze do sudu, byla oblečená. Když holky opravovaly sud, svědek byl od nich asi pět metrů, nacházel se v autě. Holky odešly z pozemku dřív než svědek, přičemž dostaly od obžalovaného každá 50 Kč, kluk dostal 100 Kč.

7. Svědkyně P. P. přítelkyně obžalovaného, uvedla, že obžalovaného zná jako hodného milého člověka asi dva roky. Ona sama na pozemku obviněného kolem 13:30 hodin viděla staršího z chlapců, mladší jel s obžalovaným pro vodu. Poté, když se vrátila kolem 17:00 hodin, viděla i dvě dívky. Všichni působili, že jsou v pohodě. Poté jela ke své tchyni. Protože se jí rozbilo auto, zavolala obžalovanému a ten za asi 20 minut přijel sám a přivezl auto. Když se kolem 19:00 hodin od tchyně vracela, na pozemku byly jen dvě dívky a starší chlapec, obžalovaný tam nebyl. Jel někam s rozbitým autem a vrátil se ve 20:05 hodin.
8. M. I. při podání vysvětlení uvedl, že tehdy viděl u obžalovaného tři děti. Z toho dvě dívky, ve věku asi 12 a 10 let, a kluka ve věku 10 let. Kluk se jmenoval T. Obžalovaný je přivezl s tím, že si vydělají peníze, všechny tři děti pomáhaly se dřevem.
9. Z protokolu o vydání věci je zřejmé, že obžalovaný dobrovolně vydal svůj osobní automobil Škoda Felicia Combi, RZ, modré barvy. Z protokolu o ohledání vozidla bylo zjištěno, že ve vozidle byl mimo jiné nalezen stolní olej a krém proti komárům pro batolata.
10. Z protokolů o prohlídkách těl obou poškozených a z fotodokumentace jsou patrné známky poranění u nezletilé A. v oblasti pravého nadloktí, levého nadloktí, levého kolene a obou stehů, a škrábance na pravé lopatce a pravém lýtku u nezletilé T. H.
11. V průběhu přípravného řízení byl vypracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví různá, specializace klinická psychologie jak na poškozenou K. A., tak na poškozenou T. H., přičemž dle znalkyně Mgr. Hany Fechtnerové ani u jedné nebyly zjištěny známky lhavosti či konfabulace, u obou pak byla patrná psychosexuální nevyzrálost, o sexualitě a intimitě byly informovány minimálně. Obě poškozené mají schopnosti správně vnímat prožitky a tyto reprodukovat, vzhledem k věku, zachovány. Proběhlá událost má u obou poškozených negativní vliv na psychosexuální vývoj dívek a formování jejich osobností. Projevují se u nich psychosomatické potíže, strach z pobytu venku, apod., přičemž jsou u obou patrné mírné symptomy, které by se do budoucna mohly rozvinout v posttraumatickou stresovou poruchu, která se může rozvinout až do šesti měsíců po traumatické události. Prožité události mohou mít v budoucnu negativní vliv na psychosexuální vývoj obou dívek.
12. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví sexuologie a psychiatrie, který byl vypracován na obžalovaného znalcem MUDr. Luděkem Danešem, bylo zjištěno, že obžalovaný netrpěl duševní poruchou, ani závislostí na návykových látkách či alkoholu. Obžalovaný trpí a v době činu trpěl sexuální deviací, hebefilií, až heterosexuální pedofilií. Schopnost rozpoznávací byla u něho v době spáchání činu zachována v plné míře, schopnost ovládací byla snížena měrou podstatnou vlivem sexuální deviace. Pobyt obžalovaného na svobodě je pro společnost nebezpečný, pro možnost opakování podobného jednání, proto znalec navrhuje uložení ambulantního sexuologického léčení.
13. Pokud jde o skutkové závěry soudu, obžalovaný popřel, že by nezletilý osahával a že by se sám uspokojoval, doznal pouze to, že řekl poškozeným, aby se svlékly, a následně na ně svítil, když se starší dívka chtělo močit, tak na jeho návrh udělala most a přitom močila. Dále jim řekl, aby roztáhly nohy a poté rukama svá přirození, přičemž v té chvíli si uvědomil nevhodnost svého jednání. Soud však dospěl k závěru, že obžalovaný se choval vůči oběma poškozeným mnohem aktivněji, než sám doznává, když nejprve pod záminkou opravy barelu přemluvil obě dívky, aby se svlékly, nezletilých se následně dotýkal, když je mazal olejem či krémem, přičemž se jich později dotýkal i na přirození. Soud hodnotil výpovědi obou nezletilých jako naprosto věrohodné, zde je třeba poukázat na závěry znaleckého posudku, který byl na každou z nich vypracován, když ani u jedné nebyly zjištěny známky lhavosti či konfabulace. Obě nezletilé popsaly shodně to, že obžalovaný chtěl, aby se svlékly a také chtěl, aby nahaté cvičily, nezletilá T. H. navíc popsala, že ke svlékání a k dotykům došlo již v době, kdy chtěl obžalovaný, aby mu pomohly opravit barel. Pokud popisuje osahávání ze strany obžalovaného již

v době, kdy byly na zahradě, soud i tuto část její výpovědi považuje za věrohodnou, ostatně sám obžalovaný potvrdil, že nezletilé se svlečené snažily dostat do barelu (z popudu obžalovaného). Obě nezletilé navíc obžalovaného vůbec neznaly, k jejich setkání došlo naprosto náhodně, tudíž tyto nemají bez vazby na osobu obžalovaného žádný důvod a motiv vypovídat o svých zážitcích nepravdivě. Nelze pominout ani to, že dle posudků byly nezletilé o sexualitě a intimitě informovány minimálně, což také dle názoru soudu potvrzuje pravdomluvnost obou nezletilých, pokud popisovaly jednání, které po nich obžalovaný požadoval či kterého se vůči nim dopustil. Nezletilý T. K. potvrdil, že obžalovaný požádal nezletilou K. A. aby se svlékla, tudíž je zřejmé, že právě obžalovaný jako první inicioval vyslečení poškozených. Nezletilí R. D., T. K. a M. T. ve svých výpovědích sice nepopsali to, co uváděly poškozené, ovšem toto nijak nezpochybňuje výpovědi nezletilých poškozených, neboť je zřejmé, že nezletilí R. D. a T. K. se se nacházeli v autě a nesledovali obžalovaného a poškozené po celou dobu a tak, aby měli dokonalý přehled o chování obžalovaného vůči poškozeným. Obžalovaný sám uvedl, že nezletilé cestou vysadil z auta, aby je jeho přítelkyně neviděla, i z tohoto jeho postupu lze dovodit, že si byl vědom nezákonnosti svého počínání. Nutno zmínit i závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie, podle kterých obžalovaný trpí poruchou sexuální preference, a to hebefilií až heterosexuální pedofilií, přičemž posuzovaná trestná činnost zapadá do výsledků vyšetření obžalovaného znalce, i tu skutečnost, že se obdobného jednání vůči nezletilým dívkám v minulosti již dopustil, jak bylo zjištěno z odsuzujícího rozhodnutí ve věci Okresního soudu v Rakovníku, sp. zn. 1 T 57/2010. Pokud tedy soud uvěřil výpovědím poškozených (obžalovaný ve své výpovědi popřel právě tu část jednání, které mělo povahu jiného způsobu pohlavního zneužití – tedy osahávání nezletilých na obnaženém přirození), nutně dospěl k závěru, že bylo prokázáno, že se obžalovaný dopustil skutku, pro který byla podána obžaloba, přičemž tak naplnil všechny znaky skutkové podstaty zločinu pohlavního zneužití podle § 187 odstavec 1 trestního zákoníku spáchaného v jednočinném souběhu s přečinem ohrožování výchovy dítěte dle § 201 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku, neboť přestože obžalovaný musel vědět podle dětského vzhledu poškozených (fotografie obou nezletilých se nachází ve spise, takže se senát s jejich vzhledem touto formou seznámil, byť nezletilé u hlavního líčení nevyslychal), že se jedná o dívky mladší patnácti let, a tyto pod různými záminkami přiměl, aby se samy svlékly nebo je svlékl sám, přičemž je osahával na obnaženém přirození, a sexuálně se sám rukou uspokojoval (toto jednání sice popsala pouze jedna z poškozených, ale dle názoru soudu není důvod tomuto popisu zážitku nezletilé nevěřit), takovým jednáním je zároveň sváděl k nemravnému životu, neboť u nich vzbuzoval předčasný zájem o sexuální život, což je společensky nežádoucí a škodlivé, navíc jim následně zaplatil výše uvedené částky, což samozřejmě může mít negativní vliv na chování nezletilých do budoucna, neboť finanční odměna může nezletilé motivovat k nevhodnému jednání. Trestného činu dle § 187 odstavec 1 trestního zákoníku se dopustí ten, kdo vykoná soulož s dítětem mladším patnácti let nebo kdo je jiným způsobem pohlavně zneužije, přičemž za jiný způsob pohlavního zneužití se považuje jiný intenzivní zásah do pohlavní sféry poškozeného, který není souloží, ale má obdobný charakter a důsledky, musí jít přitom o takový zásah, který ohrozí nebo poruší mravní a tělesný vývoj dítěte. Podle soudní praxe (rozhodnutí Nejvyššího soudu 4 Tdo 418/2014) je pod pojmem jiným způsobem pohlavně zneužije třeba rozumět pohlavní zneužití v jiné formě než vykonáním soulože, a to v podobě takových zásahů do pohlavní sféry osoby mladší patnácti let, jako je např. orální pohlavní styk, ohmatávání pohlavních orgánů, popřípadě i jiné formy ukájení pohlavního pudu na těle této osoby či na žádost pachatele na jeho vlastním těle. Dle soudní praxe i jednání pachatele spočívající v osahávání poškozené přes oděv na přirození, třebaže trvající krátkou dobu, je možné považovat za natolik intenzivní zásah do její pohlavní sféry, že naplňuje znak „jiného způsobu pohlavního zneužití“ obsažený ve skutkové podstatě zločinu pohlavního zneužití § 187 odstavec 1 trestního zákoníku (rozhodnutí Nejvyššího soudu 8 Tdo 402/2016), přičemž dle výpovědi poškozených obžalovaný v posuzované věci osahával obě nezletilé na obnaženém přirození.

Objektem trestného činu pohlavního zneužití podle § 187 trestního zákoníku je mravní a tělesný vývoj dětí, přičemž trestní zákoník v případě této skutkové podstaty zajišťuje důslednou ochranu všech osob mladších patnácti let před jakýmkoli útoky na jejich pohlavní nedotknutelnost. Objektem trestného činu ohrožování výchovy dítěte dle § 201 trestního zákoníku je zájem na řádné výchově dětí, která má být vedena v souladu se zásadami morálky občanské společnosti tak, aby byl zaručen jejich řádný rozumový, mravní a citový vývoj.

14. V návaznosti na důvody zrušení původního rozhodnutí a pokyny nadřízeného soudu ohledně doplnění dokazování a širšího a podrobnějšího hodnocení provedených důkazů soud v hlavním líčení dne 18. 12. 2018 slyšel znalce MUDr. Ludka Daneše, soudního znalce-psychiatra, Mgr. Hanu Fechtnerovou, soudní znalkyni-psycholožku, a nad rámec již uvedeného zhodnotil věc takto:
15. Vina obžalovaného je nad rámec jeho poměrně rozsáhlého, třebaže ne úplného, doznání stále prokazována primárně výpovědí pošk. H[REDAKCE]. Nutno vidět, že jde o jedenáctileté děvče, které s ohledem na neznalost obžalovaného v běžném životě a na svůj věk není nadáno důvody a schopnostmi soustavně bezdůvodné lži, což by bylo jediné v úvahu přicházející vysvětlení, pokud by její výpověď neměla být komplexně, ve všech jejích částech – tedy i kde není kryta doznáním obžalovaného či výpovědí svědkyně A[REDAKCE] co do první části skutkového děje – brána v úvahu jako usvědčující důkaz. I znalkyně Mgr. Fechtnerová potvrdila, že neshledala žádné známky v povahové struktuře nevypělé a sexuálními tématy prakticky nedotčené poškozené, které by ukazovaly na nepravdivé podávání skutečnosti. To odpovídá tomu, že výpověď pošk. H[REDAKCE] je poměrně plastická, obsahuje detaily z intimní sféry, které od ní naprosto nelze očekávat z jiného důvodu, než jímž je jejich skutečné prožití.
16. Je třeba též vzít v potaz, že součástí důkazního řetězce jsou též výpovědi nezletilých (čteny v souladu s § 102 odst. 2 tr. řádu) svědků A[REDAKCE] H[REDAKCE], sestry pošk. H[REDAKCE] a T[REDAKCE] K[REDAKCE]. Sestra poškozené potvrdila, že poškozené se na skutkový děj sama vyptávala (poškozená tedy ani nechtěla množství osob schopných reprodukovat její verzi skutkového děje rozšiřovat ve snaze dodat jí důvěryhodnosti), ta byla vystrašená, nakonec až brečela, když popisovala, že a jak měl obžalovaný ji i pošk. A[REDAKCE] osahávat. Nelze očekávat, že by poškozená přitom již v této fázi děje, bez ingerence policejních orgánů, postupovala vypočítavě a nelíčila skutečnost tak, jak ji právě prožila, zvláště když prožité události byly při jejich vyličení doprovázeny adekvátně pohnutým emocionálním rozpoložením poškozené. Ostatně i svědek K[REDAKCE] potvrdil celou osu skutkového děje od zastavení automobilu obžalovaného přes výzvu k pomoci s kanystrem, pomoc vyžadovanou od přítomných dívek, použití oleje, svléknutí poškozené v rámci proniknutí do barelu. Svědek K[REDAKCE] referoval i o tom, že poškozené za ním přišly do auta, kde on sám nevnímal děj poblíž barelu obžalovaného, a ihned se svěrovaly s osaháváním ze strany obžalovaného. Výpověď pošk. H[REDAKCE] je tedy i těmito dalšími výpověďmi významně podporována v důkazním řetězci rozhodně nestojí osamocena, a tak může sloužit jako spolehlivý základ popisu celého skutku ve výrokové části rozsudku. Pro úplnost lze dodat, že úkolem soudu není absolutní rozklad výpovědí jednotlivých nezletilých svědků, zda jejich popis děje je shodný ve všech detailech, což je stav nedosažitelný a byl by i nedůvěryhodný, vezme-li se v úvahu věk dětí, rozdílnou míru jejich životních skutečností oproti osobám jejich výpovědi hodnotícím, rozdílné postavení v rámci skutkového děje (např. svědek K[REDAKCE], hoch ve věku rovněž 11 let, nebyl objektem sexuálního zájmu obžalovaného, proto není překvapivé, že věnoval ději právě tolik pozornosti, kolik byl s to následně popsát). Nutno totiž vidět, že v podstatných rysech jsou výpovědi všech dětských přímých i nepřímých aktérů incidentu, jak byly v hlavním líčení čteny, principiálně shodné, třebaže v detailech se mohou izolovaně lišit. Byla-li důkladněji policejním orgánem slyšena pouze svědkyně H[REDAKCE], nikoli tak již svědkyně A[REDAKCE], nejde o postup kýžený, leč ani ten nezabránil konstatování věrohodnosti výpovědi pošk. H[REDAKCE].

17. Součástí její (nejen však její, jak bylo shora konstatováno) výpovědi je i to, že „pomoc“ dívek byla ze strany obžalovaného odměněna penězi. Spojení poskytnutí možnosti sexuálního ukojení jiné osoby s následným finančním profitem – nadto za situace, kdy „oprava“ barelu zcela ustoupila sexuálně motivovaným zájmům obžalovaného, a tak nelze skutečně hovořit o jakési formě odměny za odvedenou práci – je odstrašujícím aspektem případu, který u psychosexuálně nevyzrálých děvčat může způsobit významná narušení jejich následného zdravého vývoje v této zásadní oblasti, ovlivňující širší chování dospělého člověka než jen primární sexuální akty. I proto jednání obžalovaného, ač nešlo o jednání soustavné či dlouhodobé, ale na druhou stranu též směřovalo vůči více poškozeným stále ještě poměrně dosti vzdáleným věku, kdy již dotčený objekt trestného činu není chráněn, musí být posouzeno nejen jako zcela zjevný trestný čin dle § 178 odst. 1 tr. zákoníku, ale též jako trestný čin ohrožování výchovy dítěte dle § 201 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku.
18. Obdobná situace panuje i po doplnění dokazování také při ukládání druhu trestu a jeho výměry v tom směru, kdy soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchané trestné činnosti, jejím okolnostem, k poměrům obžalovaného, k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnostem jeho nápravy. Konkrétní závažnost spáchané trestné činnosti je dána charakterem prokázané formy pohlavního zneužití (konkrétně se jednalo o osahávání nezletilých na přirození), soud přihlédl i k věku poškozených. Pokud jde o pohnutku jednání obžalovaného, tento nepochybně jednal pod vlivem sexuální deviace. Obžalovaný sice u hlavního líčení svého jednání litoval, omluvný dopis zaslal i rodičům nezletilých, zároveň však popřel, že dívky přímo osahával a že by před nimi masturboval. K osobě obžalovaného bylo z popisu rejstříku trestů zjištěno, že obžalovaný byl v letech 2006-2010 šestkrát trestně stíhán a odsouzen, naposledy byl obžalovaný odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Rakovníku č.j. 1 T 57/2010-531, ze dne 25.11.2010, který nabyl právní moci dne 16.2.2011, za tři zločiny pohlavního zneužití podle § 187 odstavec 1 trestního zákoníku a jeden zvlášť závažný zločin znásilnění podle § 185 odstavec 1, 2 písmeno a), b) trestního zákoníku, které spáchal v době od července 2008 do prosince 2009, k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 54 měsíců pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou a dále k trestu propadnutí věci, trest odnětí svobody vykonal dne 5.9.2014. Z popisu z evidence přestupků je zřejmé, že proti obžalovanému nebylo vedeno přestupkové řízení. Státní zástupce navrhl uložit obžalovanému nepodmíněný trest odnětí svobody ve výměře kolem dvou let. Soud je také toho názoru, že pouze nepodmíněný trest odnětí svobody může obžalovanému v budoucnu zabránit v opakování tohoto druhu trestné činnosti a spolehlivě tak ochránit společnost před dalšími obdobnými útoky, je totiž zřejmé, že předchozí odsouzení i nepodmíněný trest odnětí svobody nesplnily svůj účel, pokud nevedly k definitivní nápravě obžalovaného, který rozhodně nesplňuje kritéria pro případné uložení podmíněného trestu dle § 81 odstavec 1 trestního zákoníku či případně dle § 84 trestního zákoníku, tedy podmíněného trestu s dohledem.
19. Proto byl obžalovanému uložen úhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v dolní polovině zákonné sazby dle § 187 odstavec 1 trestního zákoníku (jeden rok až osm let), konkrétně v trvání 18 měsíců. Tato výměra trestu, podstatně mírnější než v případě prvního odsuzujícího rozsudku, byla soudem zvolena zejména s přihlédnutím k jeho zmenšené přičetnosti ve smyslu § 40 odst. 1 tr. zákoníku. Výslechem znalce MUDr. Daneše bylo zjištěno, že deviace obžalovaného byla přítomna patrně již v době jeho předešlého odsouzení. Obžalovaný je přičetný, schopen racionální analýzy, zjevně schopen i poučení z předchozích zkušeností (deklaruje je ve vztahu k sexuální deviaci, jistě též jako poučení a vodítko do budoucna musel vnímat i předešlý trest, přestože naléhal na jeho deviaci, která však nezpůsobuje nepřičetnost), proto nelze zjištěný fakt přeceňovat do té míry, že by ovlivňoval ukládání trestu mimo rámec základní skutkové podstaty nejprísnejšího ze sbíhajících se trestných činů. Ovšem nyní známé skutečnosti, projevovaly

náhled obžalovaného a současné uložení ochranného léčení jsou tedy faktory, které při zohlednění již vyšší míry vlivu deviace obžalovaného na jeho jednání, která už dle MUDr. Daneše přesáhla polovinu imaginární stupnice, umožňují i přes převahu intenzity přitěžujících okolností uložení trestu prakticky při samé dolní hranici zákonného rozpětí. Obžalovaný by si měl zároveň uvědomit nevhodnost svého jednání i to, že rozhodně nelze bez trestní sankce takovéto závadové projevy v jeho chování tolerovat. Pro výkon tohoto trestu byl obžalovaný v souladu se zákonnými pravidly dle § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou, tedy do mírnějšího typu věznice dle současné právní úpravy. Soud neakceptoval návrh státního zástupce na uložení trestu propadnutí věci a to osobního automobilu obžalovaného. Je sice pravdou, že poškozený užil vozidlo k jízdě s poškozenými na výše uvedená místa, ale nejedná se rozhodně o takovou věc, která by splňovala podmínky pro vyslovení tohoto druhu trestu dle § 70 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku, obzvláště když jde o běžný dopravní prostředek, jehož užíváním obžalovaný rozhodně neohrožuje společenské zájmy.

20. Ze závěrů znaleckého posudku a výsledku znalece MUDr. Daneše vyplynulo, že obžalovaný trpí a v době činu trpěl sexuální deviací, a to hebefilií, až heterosexuální pedofilií, kdy jeho schopnost ovládací byla již zásadnějším způsobem snížena právě vlivem sexuální deviace. Pobyt obžalovaného na svobodě je rozhodně pro společnost nebezpečný pro možnost opakování podobného jednání. Znalec osvětlil, že léčení obžalovaného je nezbytné za všech okolností (tedy i při uložení nepodmíněném trestu odnětí svobody, který na něho skutečně výchovný účinek má, což soud zohlednil při ukládání trestu jako takového), a logicky zdůvodnil i dostatečnost ambulantní formy léčení – obžalovaný v tomto směru kooperuje, má vytvořen náhled, je společensky stabilizován, prognosticky tedy odpovídá nastolení ambulantní formy léčení. Soud tedy postupoval dle § 99 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku a uložil obžalovanému ambulantní sexuologické léčení, jak i sám obžalovaný s tímto opatřením souhlasil.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu v Kladně. Pokud bude odvolání podáno, musí být ve shora uvedené lhůtě, případně v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu, také odůvodněno, a to tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Kladno 18. prosince 2018

Mgr. Ivo Poštolka
předseda senátu

V zastoupení JUDr. Iva Poštolky vypracoval:

Mgr. Petr Sedlařík, v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Karlová